

410

AD QVODLIBETARIAM QVAESTIO MEDICA MATVTINIS DISPVATIONIBVS

DISCVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM PARISIENSIVM DIE IOVIS XVII. DECEMBR. MA-
GISTRO IOANNE HAVTIN DOCTORE ET MEDICO REGIO MODERATORE SAPIENTISSIMO.

An Lumbricis Purgatio?

VNVM QVODQVE corpus naturale quo magis & perfectius mixtum est, eò citius putret, & grauius. Itaque lapides, & metalla quia imperfecte mixta sunt, vix vnquam senectutem, vix putredinem sentiunt. At homo omnium mixtorum vltimum, perfectio & finis, temperamentorum omnium norma, & proportio-
dem vix vlla in corpore nostro pars est, quæ non vermiculetur. Sub vera cute pediculi, in venarum thesauris dracunculi gignuntur: in renibus per vlcera pū-
trilaginem, in naribus per ozenarum fœditatem, vermes enati eminguntur & emunguntur: sunt & quibus aures morola pruriginè verminant. Pudet referre,
quod nobis, qui natalium nobilitate gloriamur, fœdum, Sed tamen verum est, Nonnunquam matribus nostris vterum vermibus prurire, & scaturire: sicque
nobis cum vermibus, tanquam cum gemellis fratribus, eadem ortus in cunabula, naturæ sortitò contingere.

AM VT nihil mirum sit, si cum à nobilio ribus partibus vermes non abstineant, etiam ignobiliore inuadant: Intestina dico, in quibus isti lumbrici geniti, tripli-
teriali & efficiente, cruda scilicet & pituitosa materia putredini accommodata, & calore vtrunque putredinoso, sed tamen vegeto & valido, qui ex vitæ semina-
rijs in putredine relicta, viuum aliquid fuscitare valeat, locis tamen disclusa differunt: nam longi & teretes in tenuibus intestinis, lati & longi in omnibus, parui & tenues in
ano nidulantur. Quòd sit vt neque se se mutuò gignant neque ventriculi indigenæ fiant.

TERETES HIS signis innotescunt. Intestina, dum per ea sese vermes illi vertunt, verminibus discindunt, tussis exiguas, siccas, & leuiter irritantes mouent, in som-
nia turbulenta cum clamore & murmurillis Inferunt, ægri interim dentibus strident, superuacue mandunt, pulsus destituntur ac quamuis inapetentes, cibos
reuomant, aliuinæ tamen partes tumore ipsis & tensione crepant, cū oliba anima, gens aliàs miniatis, aliàsve pallidis. Latus autè vermis inexplabile ad cibos appe-
tentiam infert: quod ipsos vix dum ingestos, harpyarum instar, vel sibi assumat & absumat, vel immundo contactu corrumpat: sic vt nisi noui subinde suffici-
ciatur, famis suæ rabiem in intestina ipsa, pernicioso morbo, expromant. Vnde totius corporis macies cum summa membrorum exolutione, denique cucurbiti-
corum excretio lati vermis certissimum est argumentum: Vt & ascaridum ani pruitus, cum tenesmo & fœcum insolenti graueolentia.

LUMBRICORVM igitur magnam curam habere decet: Nam ab ijs neglectis plerique conuulsi intereunt, alij febre lenta consumpti sunt, alijs arroso ventre,
arrosis intestinis viam sibi vi foras aperuerunt. Peiores sunt multi paucis, maiores minoribus, ore & naribus quam ano prodeuntes, viui denique mortuis. O-
mnium mitissimi sunt ascarides, pueris non ita frequentes. Deteriores sunt teretes, pueris magis familiares. omnium pessimi & rarissimi sunt lati. Atque vt criti-
ca non statim apparere debent, sic nec vermes statim excerni, sed tantum eunte ad iudicationem morbo: cū hypochondriorum mollitie ac indolentia, viuique
potius quam mortui.

RGO SERPENTES & monstra sinu fouemus: quæ ne nos suffocent, diligenter procuranda sunt, deportanda, & in profluentem abijcienda: sed ante medica-
claua conterenda sunt & necanda. Alioqui intestinorum gyris obuoluta, tenaci ad hasu relucetabuntur. Necandorum igitur duæ sunt artes. Vna, per ea quæ ipsis
transpirationem (qua sola insecta viuunt) intercipiunt, qualia sunt oleosa omnia: altera, per ea quæ ipsis alimentum, quod à duleibus potissimum cõfertur, adi-
munt, vt amara acidula, & acria omnia. Quo de genere sunt scordium lupinum & absinthia; vtrumque præstant oleum amigdalarum amararum & portula-
ca. Creduntur tamen & quedam esse quæ occulta proprietate id persciant vt ramenta cornu cerui, semen Citri, succus Arantij, vermes terreni. Sed non suffi-
cit necauisse, nisi excreueris, ne nidore suo cadaueroso, cor & cerebrum inficiant, & abos quibus permiscuntur contaminent. In eam rem agarici, florum mali
perfici & rosarum pallidarum deliges infusa. At omne punctum tuleris aloë & Rheo exhibitis, nam & amarore necant, & vi cathartica deturbant: Si præsertim stragagema medicū
adiunxeris, scilicet si lacte & melle (quibus potissimum capiuntur) per inferiora iniectis, tanquam illecebra ad descensum & foras excursum inuitaueris. *Ergo Lumbricis purgatio.*

Asserebat Lutetiæ PHILIBERTVS GUYBERT Parisinus Anno salutis 1609.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Andreas le Gros.

M. Ioannes le Mercier.

M. Guilielmus Toustin.

M. Guilielmus Lescallou.

M. Petrus Collier.

M. Robertus le Sec.

M. Richardus Marces.

M. Nicolans Hellin.

M. Guilielmus de Baillon.